

BISERICA BAPTISTĂ ROMÂNĂ EL ROI

Viziune, valori, conducere

I. Viziune

„Să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Cristos“ (Coloseni 1:28).

II. Valori

Învărea Cuvântului lui Dumnezeu - Învățăm pe toți oamenii Cuvântul lui Dumnezeu ca autoritatea pentru tot ce credem și trăim.

Construire de relații - Prețuim misiunea pe care Domnul Isus Cristos ne-a dat-o de a duce oamenilor adevărul și iubirea sa.

Libertate în formă - Prețuim principiile biblice și le exprimăm în moduri în care sunt înțelese în cultura din ziua de astăzi.

Lucrare în echipă - Prețuim lucrarea în care fiecare își respectă locul pe care i l-a dat Dumnezeu și astfel își poate aduce contribuția la zidirea bisericii.

Comunitate biblică - Prețuim relații sănătoase în care creștinii se iubesc unii pe alții arătând lumii realitatea evangheliei.

Conducere bazată pe caracter - Prețuim mai întâi credința și caracterul în selectarea conducătorilor și muncim pentru a echipa conducători care acum se ridică pentru a duce mai departe misiunea bisericii în întreaga lume.

Autenticitate - Prețuim transparența, „ceea ce vezi este ceea ce este cu adevărat“, în toate aspectele lucrării și relațiilor.

Excelență - Prețuim calitatea înaltă a lucrării creștine.

III. Conducerea BBR El Roi

1. Ce este biserica?

Biserica este trupul lui Cristos. Cele două coordonate esențiale sunt *prezența* a lui Cristos și *comuniunea* sfinților. Această perspectivă este fundamentală pentru a înțelege corect felul în care funcționează și se dezvoltă biserica. Aceasta înseamnă, pe de o parte, că în biserică Cristos cel înviat și înălțat poate fi găsit, i se poate răspunde, și poate fi per-

ceput, iar pe de altă parte, că creștinii își au rolul pe care acesta li-l dă. Lumea îl poate găsi pe Cristos în viața și mărturia bisericii, iar în biserică fiecare membru respectă darul pe care l-a primit de la Duhul Sfânt. Cele două acte de cult poruncite de Cristos reflectă aceste două coordonate: botezul reflectă privilegiul de a intra în prezența lui Cristos, iar Cina Domnului oferă prilejul de a celebra comuniunea cu El și unii cu alții.

2. Cum funcționează biserica?

Funcționarea bisericii depinde de respectarea darului (identității) primit de fiecare membru. Dumnezeu a așezat mădulele în trup așa cum a ales el (1 Cor. 12:18). Acceptarea mulțumitoare a darului dat de Dumnezeu este esențială pentru slujirea fiecărui membru al trupului. Aceasta face ca biserica să fie un trup armonios în care fiecare mădular are nevoie de celelalte și în care fiecare mădular este necesar având o contribuție specifică.

3. Cine conduce biserica?

Biserica este condusă de Domnul Isus Cristos (Efeseni 1:22). Întrebarea esențială este *cum* își exercită Domnul Isus Cristos autoritatea asupra bisericii. Primul răspuns la această întrebare este prin Sfânta Scriptură. Biblia este autoritatea unică în toate domeniile vieții spirituale, atât personale cât și comunitare (a bisericii). Al doilea răspuns este că exercitarea autorității Domnului Isus Cristos în biserică are loc prin cei care au caracterul corespunzător și cunoașterea necesară pentru explicarea și aplicarea Sfințelor Scripturi în viața bisericii. Așadar, nu este vorba de autoritatea unor oameni, cât despre autoritatea Domnului Isus Cristos prin cărțile Scripturii explicate pentru viețile membrilor din biserică. Întotdeauna autoritatea/conducerea în biserică este derivată de la Domnul Isus Cristos. Pentru ca autoritatea Domnului Isus Cristos să fie experimentată în biserică trebuie ca acești oameni să ilustreze în viețile lor caracterul și învățătura Marelui Păstor, Domnul Isus Cristos, și să fie capabili să dea învățătură sănătoasă bisericii.

Conducerea în biserică este un dar primit de la Dumnezeu (Romani 12:8; 1 Cor. 12:28) de către unii dintre membrii ei. Conducerea umană a bisericii nu este la nivelul întregii biserici, pentru că în bisericile Noului Testament există un model consecvent de *pluralitate a prezbiterilor* ca și grup principal de conducere. În fiecare biserică nou întemeiată apostolul Pavel „rânduia prezbiterii” (Fapte 14:23, Listra, Iconia, Antiohia); a făcut la fel la Efes: în Fapte 20:17 el cheamă la Milet pe prezbiterii bisericii din Efes. La Tesalonic este la fel: „cei care vă cârmuiesc în Domnul” (1 Tes. 5:12). Ucenicii lui Pavel au avut porunca de a face la fel: Tit în Creta („te-am lăsat în Creta, ca să pui în rânduială ce mai rămâne de rânduit, și să așezi prezbiterii în fiecare cetate, după cum ți-am poruncit.” Tit 1:5). De asemenea, Iacov vorbește despre „prezbiterii bisericii”, care sunt chemați acasă la cel bolnav pentru ca ei să se roage pentru însănătoșirea acestuia (Iacov 5:14). La fel, în 1 Petru 5:1-2, care este o epistolă pentru bisericile din Bitinia și Pont, Petru scrie: „sfătuiesc pe prezbiterii dintre voi,..., păstoriți turma lui Dumnezeu care este sub paza voastră”. Epistola către evrei îi numește pe conducătorii bisericii „mai marii voștri”: „ascultați de mai marii voștri, și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele” (13:17).

Prezbiterii organizează și păstoresc biserica având în atenție următoarele șase priorități: învață Cuvântul lui Dumnezeu, modelează un caracter cristic, mențin puritate doctrinară, disciplinează pe credincioșii rebeli, supraveghează nevoile bisericii, și se roagă pentru bolnavi.

Prezbiterii ajută la dezvoltarea și susținerea viziunii și valorilor bisericii, așezând direcțiile majore de dezvoltare a bisericii. Urmăresc evlavia prin studiul Scripturii, rugăciune, slujire, și părtășia cu poporul lui Dumnezeu. Verifică tot procesul angajării de personal. Asigură sănătatea financiară și aprobă bugetul anual și schimbările de buget. Lucrează cu personalul angajat pentru strategiile de lucru ale bisericii. Studiază Cuvântul lui Dumnezeu împreună cu ceilalți prezbiteri, și evaluează sănătatea și eficacitatea bisericii față de idealul găsit în NT. Trag la răspundere pe Păstorul senior pentru slujirea și evlavia sa personală, slujind ca prieteni apropiați, confidenți, și sprijin. Trage la răspundere personalul angajat pentru evlavia lor personală. Informează cu privire la dezvoltarea lucrărilor bisericii. Supraveghează procesul de restaurare.

Din punct de vedere al recunoașterii unei persoane ca prezbiter/episcop/păstor, Sfânta Scriptură prezintă elementele fundamentale ale procesului prin care biserica ajunge să fie condusă de către cei care au primit darul conducerii de la Dumnezeu: cel în cauză dorește responsabilitatea de a fi episcop, pentru care este nevoie de un caracter deosebit (1 Tim. 3:1-7; Tit 1:6-8). Felul în care se verifică darul conducerii dat de Dumnezeu unui om este prin caracterul și slujirea sa, văzute în diferite domenii (moralitate, educație, relație cu alții, relație cu finanțele, cu familia sa, cu cei din societate). Prezbiterii bisericii au datoria *form rii* și *verific rii* acestor lucruri în viața viitorului prezbiter. Acest lucru nu trebuie făcut în grabă, iar cel în cauză trebuie să fie cunoscut în comunitatea creștină prin slujirea lui. Caracterul, familia și mărturia sunt lucruri cunoscute parțial de către oameni, de aceea este nevoie ca unul sau mai mulți dintre prezbiteri să se ocupe îndeaproape de formarea și cercetarea viitorului prezbiter.

Ce rol are biserica, în întregimea ei, în recunoașterea chemării de prezbiter a unei anumite persoane?

Toți membrii bisericii au responsabilitatea de a încuraja și ajuta la formarea viitorului prezbiter. Aceste responsabilități se îndeplinesc prin post și rugăciune (Fapte 14:23) pentru cel care se află în procesul formării; iar imediat ce știu de lucruri nepotrivite despre cel în cauză trebuie să-l confrunte pentru a se îndrepta, pentru ca acesta să fie potrivit pentru noua responsabilitate. *Sprijinirea* și *îndreptarea* sunt responsabilitățile bisericii în această lucrare de așezare de prezbiteri.

Raporturile din grupul prezbiterilor

Fiecare grup are un conducător. În bisericile din Noul Testament avem aceeași situație. Între apostoli conducătorul a fost Petru (Luca 5:7,10; 22:31-32; Ioan 21:15-17; Fapte

15:7-11), în echipa de lucrare a lui Pavel a fost Pavel, între prezbiterii din Ierusalim a fost Iacov (Fapte 15:13-21). Acesta este modul de lucru al lui Dumnezeu din totdeauna, de a căuta și găsi *un om* (Ezechiel 22:30): Moise, Iosua, Samuel, Neemia, Petru, Pavel, Iacov, Timotei, Tit, care să conducă poporul lui Dumnezeu. Un astfel de om este atât conducătorul grupului de conducere, cât și slujitorul acestora. Este în responsabilitatea acestuia trasarea și împărtășirea viziunii cu privire la lucrare, implicarea totală în implementarea ei, și darea de socoteală față de ceilalți din grupul de conducere pentru lucrarea și caracterul său. Ceilalți prezbiteri trebuie să împărtășească și să susțină viziunea pastorului/prezbiterului senior și să se implice cu toată inima în implementarea ei. Pentru că Domnul Isus Cristos este Marele Păstor al bisericii, hotărârile din grupul de conducere se iau strict pe baza și sub autoritatea Sfințelor Scripturi; ceea ce este esențial pentru biserică este aflarea voii Domnului ei și urmarea lui cu credincioșie. Grupul prezbiterilor are nevoie de o dare de socoteală în afara bisericii locale față de un conducător recunoscut și respectat care nu este membru al bisericii. Acest lucru trebuie făcut periodic.

Pentru cât timp slujește cineva ca prezbiter?

Scripturile nu dau răspuns la această întrebare. Pentru că așezarea cuiva ca prezbiter este pentru slujire ca și conducător, rămânerea lui în această poziție depinde de regăsirea în viața acestuia a caracterului și mărturiei menționate mai sus. Ceilalți prezbiteri au autoritatea de a cere oricând oricărui prezbiter ieșirea din slujire, dacă acesta nu se îndreaptă imediat după ce a păcătuit, sau dacă într-un fel sau altul își pierde calificarea. Limita de vârstă pentru toți din grupul de conducere nu trebuie să depășească vârsta de 65 de ani.